

Az egészség derűje portál

Mutasd az avatárodot, megmondom ki vagy, avagy Sim a lélek tükre

{mosimage}A Sims a világ egyik legnépszerűbb karakterjátéka. A játékprogram legfrissebb verziója újfent slágertermék, de vajon mitől ilyen népszerű. Olvastam olyan cikkeket, amelyek eléggé lehangoló véleménnyel vannak a dologról, mint játékról; és persze lelkes rajongók írásait is, akik már alig várják, hogy kipróbálhassák mit tudnak kihozni belőle. Mivel én magam is játszok ezzel a játékkal(még a régebbi verzióval), elmondhatom, hogy szerintem mindenki azt fogja kihozni belőle, ami a lelke mélyén van.

□

{mosimage}De hát mi köze ennek a lélekhez? A léleknek mindig mindenhez van köze... :) A játék alapmotívuma az, hogy egy virtuális világban hozhatunk létre magunknak olyan környezetet és olyan embereket, amelyeket szeretnénk. A program a variációk szinte végtelennek tűnő tárházát kínálja, bár technikailag bőven érik még bírálatok a lehetőségek és grafika tekintetében. Én ettől eltekintve inkább maradok a felhasználói léleknél, mert valószínűleg ebben van a kulcsa a játék hatalmas népszerűségének. Képzeljük csak el... Valóban ez az első lépés, hogy képzeljük el, álmodjuk meg mit szeretnénk megvalósítani a virtuális térben. Ilyen képzetek mindenkiben vannak, itt a játékban pedig megszűnnek az akadályok. Csupán néhány kattintás és máris sétálghatunk álmunk otthonában egy számunkra ideális kinézetű karakterrel. Elindítjuk a játékot és éljük a hétköznapi életünket. Eszünk, alszunk, tanulunk... vagy éppen fittyet hányunk a hétköznapi életre és nap mint nap a tengerparton ejtőzünk, majd remek partykra járva bolondítjuk magunkba az arra járó sim-eket.

{mosimage}Szerintem viszont a legizgalmasabb dolog nem is ez az egészben, hanem az a tény, hogy hiába a virtuális tér, mi felhasználók, akik mögötte vagyunk, nem tudunk kibújni a bőrünkéből. Lehet, hogy kedvenc karakterünk látszólag nem is hasonlít ránk és valami olyasmit próbálunk ki vele, amire a valóságban nincs lehetőségünk, mégis az hogy mi történik meg körülötte, a mi belső értékrendünket fogja tükrözni.

{mosimage}Én legalábbis azt vettem észre, hogy ez a játék önismereti ellenőrzésnek is tökéletes, meg tudja mutatni, hogy mi zajlik valójában a lelkünk mélyén. Mire vágyunk, mitől félünk, mitől akarunk megszabadulni, mit akarunk megvalósítani, mennyit és miért tudunk igazán küzdeni. És megmutatja jellemünk aktuális helyzetét is. Azt, hogy merünk-e kísérletezni, kockáztatni, vagy inkább a jól bevált, kitaposott utakat követjük. Azt, hogy mennyire vagyunk agresszívek vagy együttműködők, hogy milyen a szociális érzékenységünk, hogy mekkora szerepet játszanak az életünkben a külsőségek, stb. Még hosszan sorolhatnám, hogy mi mindent árulhat el rólunk a játék, de a lényeg az, hogy magunkkal foglalkozhatunk anélkül, hogy tudatosítanunk kellene, hogy magunkkal foglalkozunk. :) És még így is egészen jó terápia. Oldhatja a feszültséget, előidézhet egy kis életörömet és fejleszheti a kreativitást meg a spontán helyzetmegoldó képességünket. Persze csak ha módjával alkalmazzuk. A virtuális világba való nagymértékű átcsúszás ugyanis extra akadályokat gördít a való életünkbe. Már csak azon egyszerű okból kifolyólag is, hogy nem vagyunk ott, hogy a saját való életünket éljük és a saját való problémáinkat oldjuk meg, amik szintén vannak körülöttünk szép számmal. Olvastam pl. egy olyan történetet is, amikor egy diák legyártotta sim-ekben az összes utált tanárát, majd szépen végignézte a játékban, ahogy éhen halnak egy ajtó nélküli fürdőszobában. Merthogy akár ezt is lehet...

Megjelent a játékban, hogy milyen az illető diák lelkiállása és milyen problémával küzd? Meg. Megoldódott az életében is? Attól, hogy eljátszotta a dolgot, még nem, és szívből kívánom neki, hogy a valóságban semmiképpen ne ezt a megoldást válassza a problémája orvoslására. Viszont valószínűleg csökkent benne egy kissé a belső feszültség és agresszió, melynek következtében a való élete valamivel könnyebb lehet.

Az egészség derűje portál

Mutasd az avatárod, megmondom ki vagy, avagy Sim a lélek tükre

{mosimage}Mindazonáltal hozzáteszem, hogy én pl. ilyesmire nem vagyok képes még a játékban sem. Összesítésben megállapítottam, hogy minden karakteremnek boldog életet kreálok, támogatom a céljai elérésében, mindig rendben tartom őket és a környezetüket, igyekszem a harmóniájuk megvalósítására. És azért, hogy ez létrejöhessen, folyamatosan figyelemmel kísérem őket, akár picinyke apróságokat is figyelembe véve. Én már csak az a fajta sims-ező vagyok, aki nemhogy nem választja a „Lökdösés” opciót egy másik sim-mel szemben, hanem még a telefonbeszélgetésben is témát váltok, ha azt látom, hogy az aktuális szövegtől kissé visszaesik a kapcsolati szint néhány piros mínusz jel kíséretében.

{mosimage}Miért van ez így? Talán azért, kedves Olvasó, mert én jónak tartom azt a mondást, hogy Madarat tolláról, embert barátjáról...Manapság az embert avatárjáról is tökéletesen érvényes. :) Ezen felül, ami még ettől is lényegesebb, hogy igaznak és követendőnek vélem azt a mondást, hogy Bánj úgy másokkal, ahogy szeretnéd, hogy veled is bánjanak.

□